PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

WERSJA TYMCZASOWA
2006/0079(CNS)

7.7.2006

*

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady rozszerzającej na nieuczestniczące państwa członkowskie stosowanie decyzji 2006/.../WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles")
(COM(2006)0243 – C6-0180/2006 – 2006/0079(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Agustín Díaz de Mera García Consuegra

Objaśnienie używanych znaków

*	Procedura konsultacji *większość oddanych głosów*
**I	Procedura współpracy (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
**II	Procedura współpracy (drugie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***	Procedura zgody *większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w art. 7 Traktatu UE*
***I	Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
***II	Procedura współdecyzji (drugie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***III	Procedura współdecyzji (trzecie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólny projekt*

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....5

UZASADNIENIE 6

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady rozszerzającej na nieuczestniczące państwa członkowskie stosowanie decyzji 2006/.../WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles")
(COM(2006)0243 – C6-0180/2006 – 2006/0079(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2006)0243)[1],

– uwzględniając art. 308 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0180/2006),

– uwzględniając art. 51 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Budżetowej, a także Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0000/2006),

1. zatwierdza wniosek Komisji;

2. zwraca się do Rady, jeśli ta uznałaby za stosowne oddalić się od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;

3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;

4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

[1] Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

UZASADNIENIE

Wspólnotowy program w zakresie wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem „Perykles” został ustanowiony decyzją Rady z dnia 17 grudnia 2001 r., a celem jego jest wspieranie i uzupełnianie działań podejmowanych przez państwa członkowskie oraz w ramach istniejących programów w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem. Działania te obejmują głównie wymianę informacji (seminaria, warsztaty, spotkania i konferencje), staże i wymiany pracownicze oraz wsparcie techniczne, naukowe i operacyjne.

Artykuł 13 ust. 3 lit. a) decyzji ustanawiającej program „Perykles” wymaga sporządzenia sprawozdania z oceny programu Perykles, któremu towarzyszyć ma stosowny wniosek w sprawie kontynuacji lub dostosowania programu. Pierwsze sprawozdanie zostało sporządzone i przedstawione Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w dniu 30 listopada 2004 r. W dniu 8 kwietnia 2005 r. Komisja przedstawiła wniosek, na podstawie którego Rada przedłużyła program na rok 2006 i przydzieliła mu środki finansowe w wysokości jednego miliona euro w oczekiwaniu na zawarcie ostatecznego porozumienia w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007-2013.

Artykuł 13 ustanawia także obowiązek przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, najpóźniej do 30 czerwca 2006 r., szczegółowego sprawozdania w sprawie wdrożenia i wyników programu. Komisja spełniła ten obowiązek w dokumencie z dnia 23 maja 2006 r., który przedstawia ogólnie korzystną sytuację, o bardzo niskim procencie sfałszowanych banknotów, co jest wynikiem sumiennego przygotowania i ścisłej współpracy między zainteresowanymi służbami.

Program „Perykles” bezsprzecznie wniósł cenny wkład w ochronę euro i zwalczanie fałszerstwa, co uzasadnia jego kontynuację na obecnie obowiązujących zasadach. Poprawił on w szczególności postrzeganie wspólnotowego wymiaru euro i umożliwił uczestnikom programu lepsze zrozumienie związanych z nim przepisów i instrumentów, takich jak odnośne przepisy prawa wspólnotowego oraz ogólnie prawa europejskiego. Należałoby jednak poinformować o pewnych niewielkich zmianach– dokonanych w oparciu o zalecenia zawarte w sprawozdaniu z oceny – w celu zwiększenia stale rosnącego, lecz nadal niewystarczającego udziału pozostałych sektorów, innych niż organy egzekwowania prawa (sektora bankowego, izb handlowych, wyspecjalizowanych adwokatów).

Niemniej jednak cele wyznaczone w programie „Perykles” zostały w pełni osiągnięte: wykorzystano 80 % początkowej kwoty referencyjnej na zobowiązania w okresie 2002- 2006 w ramach 64 projektów dotyczących przynajmniej 76 państw, a szczegółowa ocena wykazała komplementarność inicjatyw krajowych i wspólnotowych (48 inicjatyw należało do państw członkowskich, a16 do Komisji i/lub do OLAF). Należy w szczególności podkreślić, że oprócz państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw kandydujących (Bułgarii i Rumunii) program umożliwił również wskazanie konfliktowych stref geograficznych, odgrywających ważną rolę w produkcji fałszywych banknotów, takich jak Kolumbia. Międzynarodowy zasięg programu spowodował znaczne ulepszenia strukturalne, w szczególności utworzenie w wielu krajach centralnych biur krajowych, zajmujących się zwalczaniem fałszerstwa pieniędzy.

Należy także wyrazić zadowolenie z systematycznego uczestnictwa w działaniach programu „Perykles” Europejskiego Banku Centralnego, Europolu i innych organizacji europejskich, zarówno w fazie oceny i wdrażania programu (EUROPOL i OLAF) jak i koordynacji z innymi działaniami w zakresie szkoleń udzielanych przez grupę ekspertów „Fałszowanie euro”, w której udział biorą eksperci ze wszystkich krajów członkowskich i krajów kandydujących (EUROPOL, INTERPOL i OLAF).

Rada, która na posiedzeniu w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. przyjęła porozumienie końcowe w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007-2013, proponuje obecnie, aby program„Perykles”, ustanowiony decyzją Rady z dnia 17 grudnia 2001 r., został przedłużony do 31 grudnia 2013 r. w celu dopasowania okresu jego trwania do okresu trwania wspólnotowej perspektywy finansowej, umożliwiając tym samym skoordynowane zatwierdzanie programów i unikając stosowania procedur wypełniających przypadające między nimi przerwy. Roczna kwota jednego miliona euro zostaje zachowana, co oznacza ogólny budżet w wysokości 7 milionów na pokrycie potrzeb do końca 2013 r.

Sprawozdawca proponuje, aby Parlament Europejski zatwierdził na tych warunkach wnioski Komisji w sprawie przyjęcia przez Radę decyzji zmieniającej i przedłużającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) oraz decyzji rozszerzającej jego zastosowanie na nieuczestniczące w nim państwa członkowskie.